

>> Nota de Premsa

22 maig 2026

Del 22 de maig al 6 de setembre de 2026. Disseny Hub Barcelona (DHub)

El DHub exhibeix l'essència de l'arquitectura catalana dels últims 150 anys amb 'Seny i rauxa'

- L'exposició convida el visitant a descobrir un arc de continuïtat ininterromput des de la fundació de l'Escola d'Arquitectura l'any 1875 fins a l'actualitat més enllà d'estils o èpoques històriques, i a buscar els trets identificatius a partir de més de 500 peces ordenades per associacions i contrastos.
- La selecció de peces inclou tant material arquitectònic –esbossos, plànols, maquetes i fotografies– com obres artístiques i de disseny –pintures, escultures i mobiliari– amb una mirada innovadora que vincula el llegat artístic i arquitectònic amb els moviments expressius i les dinàmiques socials.
- 'Seny i rauxa. Notícia de l'arquitectura catalana', comissariada per Carme Ribas, Victòria Garriga i Joan Roig, es podrà veure del 22 de maig al 6 de setembre a l'Espai A del Disseny Hub Barcelona --contigu a l'espai on es portarà a terme part del Congrés de la Unió Internacional d'Arquitectes– en el marc de Barcelona 2026 Capital Mundial de l'Arquitectura.

Descarrega imatges [aquí](#)

Del **22 de maig al 6 de setembre de 2026** es pot veure al Disseny Hub Barcelona (DHub) ***Seny i rauxa. Notícia de l'arquitectura catalana***, una exposició que exhibeix **el millor de l'arquitectura feta a Catalunya en els últims 150 anys**. La proposta, comissariada i dissenyada pels arquitectes Carme Ribas, Victòria Garriga i Joan Roig, rescata centenars de peces dels magatzems i arxius on sovint estan tancades i, a través d'elles, **convida el visitant a descobrir un arc de continuïtat ininterromput** des de la fundació de l'Escola d'Arquitectura de Barcelona l'any 1875 fins a l'actualitat, més enllà d'estils o èpoques històriques.

En un moment en que s'entén l'arquitectura com un fet globalitzat, la mostra es pregunta si hi ha trets en Berenguer de Montagut o en Pere Blai, mestres d'obres de Santa Maria del Mar i de la nova façana del Palau de la Generalitat respectivament, que ressonen en projectes més recents de Domènech i Montaner, MBM o Harquitectes.

En la recerca de quines són, més enllà de les físiques i les econòmiques, aquelles **característiques capaces de construir els trets fonamentals del caràcter català, i com aquestes han influït en la definició de l'arquitectura del país**, Ribas, Garriga i Roig recorren a pensadors que hi han parat atenció abans com ara **Jaume Vicens Vives, Gabriel Ferrater Mora** i, en el terreny de l'arquitectura, **Alexandre Cirici Pellicer**. De tots els conceptes establerts per aquests pensadors, rescaten especialment el **binomi seny i rauxa**, entès com dues cares de la mateixa essència, un detonant que serveix per aprofundir en els trets característics de l'arquitectura recent i que fa paleses línies de continuïtat –amb contrastos i coincidències– entre les diferents aportacions fetes durant el darrer segle i mig.

Agrupacions, simetries i antagonismes

La proposta defuig les lectures cronològiques i estilístiques, i **presenta les peces per agrupacions, simetries i antagonismes** –sempre amb el binomi de seny i rauxa de fons– com a sistema per aprofundir en els trets característics de l'arquitectura catalana. Obre així línies de continuïtat que donen peu a una revisió del cànon establert.

Esquerra: Restaurant Il Giardinetto F. Correa i A. Milà. Perspectiva a color (croquis). Barcelona, c. 1973.
Fons Correa i Milà, arquitectes, Arxiu Històric del COAC

Dreta: Guimaguas Barcelona. Test + Guillermo Santomà. Col·laboradors: Jesus Carmona, Katia Llabata, Lluís Tantiña, Adriana Cela, Carles Pinyol. Promotor: Guimaguas. Barcelona, 2003. Fotografia: Gregori Civera

Per ordenar les peces, es fa servir un sistema quasi estrictament dimensional. Parteix d'allò més petit i avança fins a les actuacions d'àmbit més ampli amb el següent ordre: **l'habitació, la casa, les cases de veïns, els edificis, el carrer, la ciutat antiga, la ciutat nova i el territori**. Aquests àmbits s'entrellacen sense solució de continuïtat i, per tant, no són apartats estancs sinó que presenten ressonàncies entre ells.

Aquesta disposició no pretén omplir l'exposició de dades i explicacions, sinó **provocar el visitant perquè estableixi per ell mateix les relacions entre projectes**, més enllà de les èpoques o les qüestions estilístiques, i **induir-lo així a descobrir aquells trets que es poden definir com a característics** de l'arquitectura catalana. En definitiva, encendre la guspira de la interrogació amb la pregunta plantejada a l'inici: podem afirmar que existeix un arc de continuïtat, ininterromput i conseqüent, en l'arquitectura catalana?

Material arquitectònic i obres artístiques

Amb **més de 500 peces**, l'exposició reuneix material arquitectònic com esbossos, plànols, maquetes i fotografies. La mostra fa un **esforç per rescatar dones arquitectes** que han treballat al llarg d'aquest últim segle i mig, sovint amagades darrere de noms d'homes, per donar-los la rellevància que tenen en l'actualitat.

La proposta inclou també **obres artístiques i de disseny**, amb una mirada innovadora que vincula el llegat artístic i d'arquitectura, moviments expressius i dinàmiques socials. Entre els artistes presents a l'exposició hi ha **Ramon Casas, Pere Torné i Esquius, Joaquim Vayreda, Joaquim Sunyer, Joan Miró, Pablo Picasso, Antoni Muntadas o Fina Miralles**.

La disposició de l'exposició és un seguit de **documents sobre les parets del perímetre** que recorren tots els àmbits. En el centre es dipositen, sobre taules i peanyes, maquetes, mobles, llums, **peces singulars i alguns objectes d'art que dialoguen** amb el que s'exhibeix al perímetre. Per completar el discurs, inclou també un **recull de publicacions** –llibres i revistes– que han acompanyat la reflexió sobre aquest període de l'arquitectura catalana, a més d'una taula –situada a l'entrada– que reuneix **19 croquis originals**.

Tot això amb una museografia pensada per **donar valor al material arquitectònic**. Un teló mig obert dona pas a una sala de color vermell plena de peces presentades amb marcs que volen elevar la categoria d'esbossos o plànols.

Esquerra: Cadira Batlló. Antoni Gaudí i Cornet. Barcelona, 1904. Museu del Disseny-DHub. MADB 136986. Fotografia: Estudio Rafael Vargas

Dreta: Butaca GATCPAC (Grup d'Arquitectes i Tècnics Catalans per al Progrés de l'Arquitectura Contemporània). Barcelona, 1936. Donació Mobles 114. Museu del Disseny-DHub. MADB 135387. Fotografia: Estudio Rafael Vargas

Projecció internacional

Seny i rauxa. Notícia de l'arquitectura catalana, que té lloc en el marc de **Barcelona 2026 Capital Mundial de l'Arquitectura**, es pot veure a l'Espai A del DHub, en una sala de 900 metres quadrats contiguous al lloc on, del 28 de juny al 2 de juliol, es portarà a terme part del **Congrés Mundial d'Arquitectes** de la Unió Internacional d'Arquitectes (UIA). Per tant, la proposta se circumscriu en un emplaçament i un moment ideals per a la projecció internacional de la creació arquitectònica catalana.

L'exposició és una producció del DHub i compta amb el suport del **Ministerio de Cultura** a través de **Barcelona Capital Cultural i Científica**, i amb el patrocini de **Technal**, **LAMP**, **GEZE** i **Iris Ceramica Group**. Inclou peces provinents del **Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC)**, **Arxiu Jujol**, el **Museo Reina Sofia**, el **Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC)**, el **MACBA**, la **Sagrada Família**, la **Fundació Miró**, l'**Escola Tècnica d'Arquitectura de Barcelona-Càtedra Gaudí**, l'**Escola Tècnica d'Arquitectura del Vallès-Laboratori de Maquetes** i el **Museu del Disseny-DHub**.

Més enllà de l'exposició: catàleg i activitats paral·leles

Amb motiu de l'exposició, s'ha editat la publicació ***Seny i rauxa***, un llibre que constitueix una eina per, a través dels edificis, els documents, les imatges, els croquis, els plànols i les publicacions que n'han construït el relat, **entendre l'arquitectura catalana**. La publicació planteja una lectura **a partir del binomi del seny i la rauxa**, entesos com dues cares d'una mateixa manera de pensar i projectar. Com en l'exposició, **les obres es mostren en parelles o constel·lacions** en una estratègia que afavoreix les comparacions i fa visibles qüestions com la materialitat, la geometria, la forma, la relació amb el lloc o la càrrega simbòlica de l'arquitectura.

No es tracta només d'un catàleg d'obres, sinó **també una proposta de lectura cultural i crítica** sobre què pot definir una tradició arquitectònica catalana i com aquesta es transforma en el temps. En aquest sentit, inclou una selecció de textos de referència de figures clau com **Alexandre Cirici, Jaume Vicens Vives, Josep Ferrater Mora, José Antonio Coderch, Oriol Bohigas, Helio Piñón, Ignasi de Solà-Morales, Josep Quetglas, Xavier Monteys i Àngela Molina**, de manera que combina discurs expositiu i pensament crític.

En el marc de l'exposició, el DHub ha preparat una sèrie d'activitats paral·leles que reflexionen al voltant de l'arquitectura catalana. Entre aquestes, hi ha la presentació del catàleg, que tindrà lloc el pròxim 9 de juny en un acte en el què hi participaran els tres comissaris de l'exposició i que també inclourà un diàleg entre Àngela Molina i Xavier Monteys. A més, el dia 18 del mateix mes hi ha prevista una taula rodona sobre la tesi de l'exposició que comptarà amb arquitectes de diferents generacions.

Contacte de premsa

Paula Mateu Badenes

dhubpremsa@bcn.cat

637 39 36 67